

For det Første figer den, „at hvor enkelt af denne Lovs Bestemmelser efter de bestaaende Forhold ikke passende kunne anvendes paa visse af Landets Kjøbstæder, kan Justitsministeriet, efter Andragende af vedkommende Communalbestyrelse, indtil videre fritage disse for samme“. Jeg troer, at de ærede Medlemmer ville være enige med mig i, at der derved ikke kan være tænkt paa saadanne Bestemmelser som dem om Straatage og Brædegable. Det er Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke man dengang gjorde sig det klart, at de burde være ordnede for alle Landets Kjøbstæder inden en Frist, som man bestemte til 10 Aar. Derimod kan der være Spørgsmaal om at anvende den Dispensationsmyndighed, der indeholdes i den anden Deel af Paragrafen: „Saa kan det nævnte Ministerium ogsaa, hvis særdeles vægtige Grunde tale derfor, i enkelte Tilfælde efter Indstilling af Communalbestyrelsen tillade en Afvigelse fra Lovens Bestemmelser.“ Denne Dispensationsmyndighed har jeg ikke alene ifinde at anvende, men jeg har anvendt den i overmaade rigt Maal. Der er selvfølgelig kommet mangfoldige Andragender fra forskjellige Kjøbstæder i Landet, hvor Folk vare bleve allarmerede ved, at Bygningscommissionen nu begyndte at indskræpe den paagjældende Bestemmelse, og jeg har anset det for nødvendigt og tillige forvarligt at meddele Dispensation, dog stadig for begrænsede Tidsrum eller under indskrænkede Bestemmelser, saaledes at Dispensationerne ikke indeholde en ligefrem Ophævelse af selve Lovbestemmelsen, hvortil jeg selvfølgelig ikke kan ansee mig beføiet. Jeg troer, at jeg bedst vil gjøre det ærede Thing bekendt med min Anskuelse i saa Henseende ved at referere en Resolution, der er afgiven af Ministeriet med Hensyn til et Andragende fra Randers Kjøbstad, fra hvis Byraad der var kommet en Indstilling om, at Ministeriet vilde overlade Byraadet og Bygningscommissionen ganske i Almindelighed, hvor de fandt, at Omstændighederne talte derfor, at give Udsættelse med Bestemmelsens Opslydelse. En saadan Anvendelse af Ministeriets Dispensationsmyndighed har jeg ingenlunde anseet mig beføiet til;

derimod har jeg tilkjendegivet Byraadet, i hvilke Tilfælde Ministeriet, naar Byraadet anbefalede det, vilde ansee sig beføiet til at meddele Fritagelse for eller rettere Udsættelse med den i Loven paabudne Ombygning af tilstedeværende Brædegable. Resolutionen gaar ud paa, at Ministeriet vil være tilbøieligt til at indrømme Udsættelse med Opslydelsen af den omhandlede Lovbestemmelse, deels i enkelte Tilfælde for et kortere Tidsrum indtil et Aar, deels naar Forandringen maatte udstrække sig til flere Bygninger og medføre større Ombygninger og Bekostninger, som Cieren vanskelig vilde kunne bære, og der derhos forelægges en Plan for, med hvilke Mellemrum de paagjældende Arbejder vilde blive foretagne, og Cieren derhos forpligter sig til at overholde denne Plan for Arbejdet for et noget længere Tidsrum — her staaer i Resolutionen kun 2 à 3 Aar, men der kunde maaskee, naar det var særdeles vidløftigt eller trykkende for Cieren, gives Udsættelse for et noget længere Tidsrum — og deels endelig, naar vedkommende Ciers Uformuenhed godtgjøres, i hvilket sidstnævnte Tilfælde jeg har erklæret mig tilbøielig til at indrømme Udsættelse, indtil Cierffifte maatte finde Sted. Videre troer jeg ikke, at man kan forsvare at gaae, naar man ikke indirecte ad Dispensationsveien vil ophæve den paagjældende Lovbestemmelse. Det falder mig ikke ind, hvad den ærede Forespørger syntes at befrygte, at henvise de Bedkommende til Domstolene, om jeg saa maaskee, som en Trusel. Det er ingenlunde Mening; Meningen er kun at henvise dem til Domstolene som en Trøst. Jeg indrømmer, at der kan opkastes Tvivl om Forstaelsen af den paagjældende Lovbestemmelse; finder Røgen, at Ministeriet fortæller den for strengt, saa har jeg ingen anden Udvei end at sige til de Bedkommende: Gaaer til Domstolene og faae Fortolkningen underkjendt. Jeg holder mig imidlertid selvfølgelig overbevist om, at den Fortolkning, jeg har opstillet, er rigtig, og kan derfor ikke fravige den, forinden jeg har en Dom for, at den er urigtig.

Roch: Idet jeg takker den høitærede